

Пловдивъ, 20 Августъ 1881. Сливенъ, съ което иска да му се отпусне пенсия.

34. Свѣденията, обаче, за това уговоряне между Чинтулова и Диамандиева сѫ досга противорѣчиви. — Диамандиевъ приель съ свои срѣдства да му плаща въ продължение на 10 години по 100 златни ирмилика, т. е. 2,000 гроша (Свѣтлина кн. II с. 3). Браилскитѣ българи (че Диамандиевъ) пратили Чинтулова да учителствува три години даромъ, въ случай, че не бѫде приетъ отъ общината, щомъ обучава по български . . . Д. П. Чинтуловъ учителствуvalъ като главенъ учитель отъ 1851 непрѣкъжнато до 1857 съ заплата 100 лири турски (Досио Ванковъ, Огчетъ на Слив. гимн., ц. кн., с. 2).

35. Като преподавателъ по риторика, поета като прииѣри е давалъ на учениците си куплети отъ своитѣ стихотворения и такива памираме въ горѣспоменатата 5-та тетрадка на Чинтулова ученикъ М. П. Икономовъ* (свѣтлина кн. III стр. 4). Сѫщото твърди и г. Добри Минковъ.

36. Родолюбиви Сливенци и видни българи въ чужбина не прѣставали да се грижатъ за уредбата на сливенските училища: 1840 — Господинъ Петраки х. Беронъ, родомъ Котленецъ, но който живѣше въ Кратово, испраща всѣка година по хиляда гроша за женското училище. — 1850. Упоменатѣять госп. Петаръ х. Беронъ изпрати 70 топу книги за писане да се продадатъ и цѣнѣнїта имъ да се даде съсъ лихвѣ отъ която да си заплаща на една шивачка да учи момичетжтѣ на шивъ. — 1850 Госп. х. Юранъ Селеминскій докторъ въ Израиль, подари два глобуса: земной и небесный француски. — 1850. Госп. Брата Петровичъ подариха шест географически карти русски. — 1852. Госп. Брата Петровичъ, Юрд. Селемински и други иѣкои любородни слivenци испратиха отъ Израиль хиляда и двѣстѣ гр. за женското училище и други хиляда за юношеското. — 1852. Господинъ х. Захарій Княжескій подари пет географически карти, двѣ полуширинага и единъ атласъ на Рускій языкъ*. (Кондика на Сливенското българско училище стр. 1 и 2).

37. Вѣрно ще е писаното отъ Грекова за желанието му да се чете въ църква по славянски, и че гъркоманите най-послѣ прѣвили вратъ прѣдъ неустрешимия борецъ срѣщу гърцизма, но демонстрацията срѣчу владиката Кирилъ (Свѣтлина кн. II. стр. 3) трѣбва да отнесемъ по-късно, когато вече Чинтуловъ е въ Ямболъ и замѣстенъ